

Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 8

15. April 1909

58. Aargang

Tale af Præsident Anthon H. Lund
ved Halvaarskonferencen i Salt Lake City den 6. Oktober 1908.

Bidunderligheden ved Joseph Smiths Arbejde. — Overbevisende Klarhed ved
Væsning af Mormons Bog. — Underfuld Fuldkommenhed i Kirkens Organisation.
— Sukcession i Præsidentskabet i Kirken efter Frelserens Død. — Kirken blev
ikke desorganiseret; derfor er der ingen Nødvendighed for at reorganisere den.

Jeg glæder mig ved Alt, hvad der er blevet sagt i denne Konference. Jeg kan fuldtud bekræfte Sandheden af de Lærdomme og Nødvendigheden af de Instructioner, som vi have modtaget. Jeg føler, at vi have modtaget Herrens Ord, og jeg haaber, at naar de Hellige rejse til deres respektive Hjem, vil enhver især bevare den gode Land hos sig, som vi ere komne i Besiddelse af ved disse Konferencemøder, og vil erindre de Lærdomme og Formaninger, som vi have modtaget.

Nogle Ord randt mig i Tanken, Herrens Ord til Profeten Joseph Smith, et Aarstid førend Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige var organiseret. Herren siger til Joseph Smith: „Sku og se: et vidunderligt Værk er især med at udgaa blandt Menneskenes Børn.“

I ville maa ske erindre, at den Aabenbaring til Profeten Joseph Smith, hvori de nævnte Ord forekomme, var givet 14 Maaneders, før Kirken blev organiseret, og Joseph Smith var den Gang kun 23 eller 24 Aar gammel. Idet vi nu læse disse Herrens Ord saa mange Aar efter, at de bleve udtalte, kunne vi da sige, at de ikke ere blevne opfyldte? Er et vidunderligt Værk ikke blevet udført blandt de forskjellige Nationer paa Jordens? Tilvisse! Maar vi overveje og undersøge no-

mere de herlige Evangelieprincipper, som en ung Mand var den første til at fremsette for Verden, undres vi over ethvert af disse Evangelieprincipppers Overensstemmelse med det, som læres i Bibelen. Vi se, at Joseph Smith læste de selv samme Lærdomme, som Kristus og hans Apostle læste i forrige Dage, og at Alt, hvad han læste, var i fuld Overensstemmelse dermed. Han læste tilvisse „sund Lærdom“, og han beviste for Verden, at han var en sand Profet. Herren opfyldte hans Profetier saavel med Hensyn til Kirken som med Hensyn til de Forenede Stater. Joseph Smith profeterede Ting, der tilsyneladende aldrig vilde blive opfyldte, men han talte under Herrens Aands Inspiration, og hans Profetier opfyldtes nøjagtigt. Som en sand Profet og sand Lærer vil han blive hædret sammen med Fortidens Profeter og Evangeliesforhndere, og han var elsket af alle gode Mænd og Kvinder, som kendte ham. De, som besøgte ham i Hjemmet, og som havde Venlighed til at støtte hans nærmere Bekjendtskab, elskede ham overordentlig højt. Naar man møder disse gamle Folk, som kendte ham nøjere, er det en stor Fornujelse at høre dem tale om ham, om hans Venlighed og om den Glæde, det var for dem at være sammen med ham og lytte til hans Tale og til de Lærdomme, som han fremførte. Disse gamle Brødre og Søstre ville bevidne for hele Verden, at de vide, at Joseph Smith var bestykket af Gud som en Profet for Folkene, og enhver af os, som har modtaget Guds Helligaand, kan bevidne det samme; thi Aanden vidner i vore Hjerter, at Joseph Smith talte Sandheden. „Tidernes Fyldes Hus holdning“, om hvilken Bibelen indeholder saa mange Profetier, blev paabegyndt af ham, og snart stode mange Mænd ved hans Side som Budbærere for at forhnde Evangeliets frelsende Principper til alle Mennesker paa Jorden. I den Aabenbaring, som jeg har hentydet til, hedder det, at Kornet paa Ageren var allerede moden og rede til at høstes, og Joseph Smith fandt snart oprigtige og sandhedskjærlige Mænd, som, efter at de havde modtaget Præstedømmets Fuldmagt, hjalp ham af al deres Magt i at sprede Evangeliets Budskab og oprette Herrens Værk paa Jorden. De forhndte slittigt det gjengivne Evangeliums sande Lærdomme og forklarede for Menneskene, hvorledes Evangeliets herlige Gaver atter bleve tilbudte Menneskene paa Jorden.

Kun de, der var i Besiddelse af moralst Mod, annamme de Evangeliets Budskab, som Aeldsterne bragte til dem; thi allerede da, ja endog før den Tid var Forfølgelsen mod Herrens Værk begyndt. Djævelen ønskede at standse Værkets Fremgang, og om Værket nogensinde kunde være blevet standset, skulde det synes rimeligt, at det bedst kunde ske i Kirkens første Dage, da der kun var saa Faa og tilsyneladende kun en saa lille Organisation at overvinde. Herren, som havde oprettet dette Værk, var stærkere end den Onde og beskyttede Værket ved sin almægtige Kraft. Skjønt Kirken i Begyndelsen mødte saa stærk Modstand og

var udsat for saa sterk en Forfolgelse, udbredte den sig dog og tiltog i Styrke. 5000 Exemplarer af Mormons Bog var den første Literatur, som vor Kirke udsendte. Vi havde ingen andre Skrifter eller Traktater angaaende Evangeliets Lærdomme at udbrede blandt Menneskene. Men Mormons Bog indeholdt Guds Ord i stor Tydelighed og var en stor Hjælp for Missionærerne i deres Virksomhed for Udbredelsen af Evangeliets Lærdomme og Forkundelsen af Evangeliets frelsende Budssab. Missionærerne fulgte Bogen til Folk, som vare interesserede i at undersøge dens Indhold og Lærdomme; i enkelte Tilsalde laante de den til Folk, i andre gav de den bort, og derved blev der givet Menneskene Lejlighed til at studere Evangeliets saliggjørende Principper. Mange, som læste Bogen, modtoge i deres Hjerter et uomstødeligt Vidnesbyrd om, at de Principper, som Missionærerne forkynnte, vare sande.

Præsident Joseph F. Smith har et Exemplar af den første Udgave af Mormons Bog, der var et Middel til at bringe saadanne Mænd som Joseph Young, Brigham Young, Phineas Young, Lorenzo Young og John Young ind i Kirken. De læste Bogen; de blev overthedede om Sandheden af dens Indhold og sluttede sig til Kirken. I vide, hvor aandelig stærke disse Mænd vare. De vare ikke lette at overtale til at annehmen Evangeliet, men saasnat Guds Aands Lys skinnede i deres Hjerter og overbeviste dem om Sandheden af det Vidnesbyrd, som Kirkens første Missionærer bragte, vare de villige til at annehmen Evangeliet og forsøre Evangeliets Sag. Foruden Brigham Young er Joseph Young — den gode, milde Leder af de Halvfjærds — maafer en af de bedst kjendte af disse Mænd. Mormons Bog var tilvisse en Bog, som bragte Overbevisning om Evangeliets Sandhed til Enhver, der læste Bogen med et oprigtigt, søgende Sind og med en inderlig Altræa efter at lære at kjende Evangeliets Sandheder. Der var en Tid, da vi tænkte, at argumenterende Skrifter vare bedre at følge eller uddele blandt Folk end Mormons Bog; men det viser sig, at Mormons Bog har været den højprægtigste Literatur, som f. Ex. Missionærerne i mange af de Forenede Stater har funnet give Folk, for at de derigennem kunde undersøge Evangeliets Lærdomme, og alle Kirkens Missionærer ere nu anmodede om at høje at udbrede Mormons Bog saa meget som muligt blandt Jordens Befolkning i de forskellige Missionsdistrikter i Verden. Jeg hører, at den sidste Udgave af Mormons Bog, som blev trykt i Nordstaterne paa Foranledning af Missionspræsidenten der, udkom i 100,000 Exemplarer og er meget efterspurgt. Et Bogfirma indsendte forleden Dag en Ordre paa 500 Bøger, som de ønskede leveret med det samme. Interessen for at lære at kjende Mormons Bogs Indhold tillægger blandt Folket, og vi ønske, at Bogen maa finde Adgang til et hvert Hjem, saa at Alle maa saa Lejlighed til at studere dens Indhold og enten antage de i Bogen fremsatte Lærdomme eller forkaste dem.

Missionærernes Opgave er at naa alle Mennesker med Evangeliets Budskab, og jeg tror, at Udbredelsen af Mormons Bog blandt Folk vil være et meget virksomt Midde til at gjøre dem bekjendte med Evangeliets Lærdomme. Jeg tror, at naar Menneskene forkaste Mormons Bog som en troværdig, guddommelig Bog, saa er det, fordi de lade menneskelige Fordomme regjere sig. Mormons Bog er bleven oversat i mange forskellige Sprog. Den er læst i forskellige Verdenssprog fra Nordkap i Norge i Nord til det gode Haabs Fjord i Syd. I næsten alle Verdens Egne findes der Medlemmer af Kirken saavel som Andre, der læse Mormons Bog. Vi ønske imidlertid, at Bogen maa finde en langt videre Udbredelse, end den allerede har, og at alle Mennesker paa Jordens, som kunne læse, i Fremtiden maa saa Lejlighed til at læse den og overveje dens Indhold.

Det blev profeteret i Oldtiden, at Verden i de sidste Dage vilde komme i Besiddelse af Kundskab, der skulde skjule Jordens, ligesom Vandet skjuler Havets Bund, og denne Profeti synes at gaa i Opfyldelse i vore Dage. Biblen er bleven trykt i ethvert Sprog. Mænd, som have været i Besiddelse af Midler dertil, have gjort, hvad de kunde, for at Bibelen kunde blive udbredt blandt alle Mennesker paa hele Jordens Kreds. Jeg tror, at de have gjort meget godt derved, thi Bibelen indeholder tilvisse Guds Ord. Det er sandt, at Bibelen har gjennemgaaet Oversættelsernes Skjørsild, men Herren har haft sin Haand med deri; saa at Bibelen, trods de forskellige Omstrivninger og Oversættelser, den har gjennemgaaet, ikke des mindre er overleveret til os i temmelig stor Fuldkommenhed. Uagtet vi tro, at Bibelen som Følge af Oversættelsernes Uvidenhed eller maa ske endog forsættlige Fordrjelser af dens Lærdomme ikke er oversat fuldkommen korrekt, kunne vi dog ikke være andet end glade ved, at Bogen i sin føreliggende Form har faaet en saa overordentlig stor Udbredelse blandt alle Jordens Folkeslag. Jeg beder, at Mormons Bog maa finde en lignende Udbredelse blandt alle Jordens Nationer, saa at Menneskene kunne have rig Lejlighed til at studere Evangeliets Principper.

For et Par Uger siden hørte jeg med Glæde Præsident Richard W. Young give en udførlig Forklaring over vor Kirkes Organisation. Naar vi nærmere undersøge Kirkens Organisation, finde vi, at den er vidunderlig fuldkommen. Den Harmoni og Fuldkommenhed, som eksisterer i Kirkens Organisationer, er ikke et Resultat af menneskelige Forbedringer eller Forandringer af den oprindelige Kirkeorganisation, men derimod en Følge af Præstedømmet og de Organisationsprincipper, som blev aabenbarede paany. Den rette Organisation af Kirken blev aabenbaret til Joseph Smith, førend det endnu var muligt at iværksætte den, hvilket jeg nærmere vil belyse. Den oprindelige Kirkeorganisations enkelte Detalier blev aabenbarede til Joseph Smith af Jesus Kristus og inde-

holdt alle Betingelser og Forudsætninger for Kirkeorganisationen, som den existerer i Dag. Den oprindelige Kirkeorganisation er ikke blevet forbedret som Følge af Experimente saaledes som mange verdslige Organisationer, men de nuværende kirkelige Organisationer ere de samme, som fandtes i den oprindelige Kirkeorganisation, eller i noje Harmoni dermed. Kirkens Embedsmænd have aldrig tilladt sig at omsforandre den oprindelige Kirkeorganisation, hvis Detailler vare aabenbarede til Joseph Smith af Jesus Kristus og dersor fuldkommen, absolut fuldkommen. Som berørt var det ikke muligt at iværksætte Kirkens Organisation i alle Enkeltheder i Henseende til den aabenbarede Plan, førend Kirken havde Medlemmer nok til at gjennemføre Organisationen. Vi finde, at Organisationen af Kirkens Præstedømme blev meddelt Profeten Joseph Smith ved Åabenbaring af Jesus Kristus, længe før det var muligt at realisere den i alle Enkeltheder. Paa den Dag, da Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige var organiseret, blev Åabenbaringen om, hvorledes og ved hvem Kirken skulde styres, givet. Førend Kirken var organiseret, blev det tilkjendegivet, at der skulde være Apostle i Kirken. Næsten et Aar, førend Kirken blev organiseret, vare de tre Bidner om Mormons Bogs guddommelige Troværdighed kaldede af Herren ved Åabenbaring til at udvælge 12 Apostle. Den 6. April 1830, da Kirken blev organiseret, var der kun 9 eller saa i Kirken. Vi vide Navnene paa de 6, der lovsformelig konstituerede sig selv som en Kirkeorganisation, og meget haa havde da sluttet sig til Joseph Smith og ved Daab annammet Evangeliet. Der var ikke Medlemmer nok den Gang i Kirken til at konstituere alle dens Embedsmænd. Herren havde saaledes ved Åabenbaring forud tilkjendegivet, hvilke Embedsmænd der skulde være i Kirken, og hvorledes Kirken skulde administreres, og Joseph Smith og de Brødre, som hjalp ham, vidste Bested dermed. Men det tog Tid at fuldstændig gjøre Kirkeorganisationen.

De første Embedsmænd i Kirken vare Aeldster. Der er to Afdelinger i Præstedømmet: det aronske og det melchisedekske Præstedømme. I Begyndelsen præsiderede Joseph Smith over Kirken som en Aeldste, men da Tiden kom, og Kirken var voxet i Antal, bleve værdige Brødre ordinerede til højere Embedsstillinger indenfor det melchisedekske Præstedømmes Omraade. Vedende Aeldster bleve ordinerede til Højpræster. Fra den Tid af præsiderede Joseph Smith over Kirken som en Højpræst. Næsten et Aar efter Kirkens Organisation blev Kirken bestyret og betjent af Aeldster. Derefter bleve Bisopper kaldte og ordinerede, først fra Aeldsternes Kvorumer og siden fra Højpræsternes Kvorumer. Det var da aabenbaret, at Bisopper og præsiderende Brødre i Kirken skulde være Højpræster.

Nogle have undret sig over, at Profeten Joseph Smith blev ordinered til en Aeldste paa den Dag, da Kirken blev organiseret, den 6.

April 1830. Han var forud i Besiddelse af det melchisedekke Præstedomme, men de specielle Embedsstillinger indenfor det melchisedekke Præstedomme eksisterede ikke, førend Kirken var organiseret og dens Medlemmer ved deres Stemmebisald havde tilkjendegivet, at de vilde anerkjende Joseph Smith og de andre Brødre i disse forskjellige Stillinger. Først da blev Joseph Smith ordineret til en Eldste og siden efter en Højpræst, hvorefter han ordinerede andre til Højpræster. I 1832 blev Joseph Smith kaldet ved Åabenbaring til at være Præsident over Kirken, men det „Første Præsidentskab“, bestaaende af tre Mænd med Præsidenten som Hoved, var ikke organiseret førend Marts 1833, da Sidney Rigdon og J. G. Williams blev valgte til Joseph Smiths Raadgivere og Medpræsidenter. Først i 1835 blev de tolv Apostlers Kvorum organiseret, hvorvel det havde været tilkjendegivet, førend Kirken var organiseret, hvem der skulle udvælge og ordinere dem. Snart derefter blev det første Kvorum af de Halvfjerds organiseret, og siden efter andre Kvorumer af de Halvfjerds, indtil vi i Dag have en Armee i Kirken af Mænd, som ere ordinerede til de Halvfjerdsindstyrves Embede. Det mindre eller aronske Præstedomme blev ogsaa organiseret paa et tidligere Tidspunkt i Kirken og har, hvad dets Funktioner angaar, usorandret eksisteret indtil nu.

Jeg tænkte, at jeg vilde henlede eders Opmærksomhed paa, at de forskjellige Præstedomskvorumer bleve oprettede, eftersom Kirken trængte til dem, og ikke som Følge af Kirkens Lederes eller Medlemmers Opfindsomhed, men at Herren, endog før Kirken var organiseret, tilkjendegav, hvilke forskjellige Embedsmaend der skulle eksistere i Kirken for at forvalte dens aandelige og timelige Afsærter; og jeg har hentydet til, hvorledes disse forskjellige Kvorumer vare oprettede, saa snart der fandtes Mænd nok i Kirken til at konstituere samme.

Vi komme esterhaanden til Aar 1844, da Kirkens Præsident, Profet og Seer sammen med sin Broder Hyrum Smith, Kirkens ordinerede Patriark, blev scængslet og snigmyrdet af uguedelige Mænd. En slig Begivenhed, som det Første Præsidentskabs Opløsning som Følge af Præsidentens Død, var i Almindelighed ikke nærmere overvejet af Kirkens Medlemmer, og Mange, som ikke havde studeret Kirkens Organisation nærmere, undredes over, hvem der skulle præsidere over Kirken efter Joseph Smith; men før han var myrdet, havde han kaldet de tolv Apostle sammen og instrueret dem med Hensyn til Alt vedrørende Kirken og Præstedommets, og han havde lagt Ansvarligheden for Guds Værk paa deres Skuldre. Som Følge heraf var det naturligvis disse Mænd, som skulle præsidere over Kirken, naar Joseph Smith var død og borte. Et tilsvarende Forhold med Hensyn til Kirkens øverste Ledelse i forrige Dage, efter Evlessrens Bortgang, giver Skriften marje Bidnesshyd osv. Vi læse i det nye Testamente, at Kirken i forrige Dage var organiseret med

Apostle og Halsfjærds og andre Embedsmænd indenfor Prestedømmet. De vare kaldte til at forvalte disse præstelige Embeder af Frelseren selv. Paulus beretter, at Jesus Kristus indsatte i sin Kirke Apostle, Profeter o. s. v. Eftersom vi ikke kunne bestride Rigtigheden af disse nytestamentlige Citater, maa vi nødvendigvis indrømme, at vor Frelser organiserede sin Kirke med disse besludmægtigede Embedsmænd, inden han gik bort til Faderen. Kristus efterlod sine Apostle til at tage Vare paa Kirken. Skriften nævner ikke med et Ord, at hans Brødre (kjødelige Halvbrødre) eller andre mandlige Slægtninge skulde præsidere over Kirken efter ham. Kristus lagde dette Hørv paa Peter og de øvrige Apostle. Jeg ønsker at læse nogle saa Ord vedrørende dette specielle Punkt. Da Jesus efter sin Opstandelse mødte sine Disciple paa Strandbredden af Genesaret Sø, beretter Evangelisten herom: „Da de nu spiste, sagde Jesus til Simon Peter: „Simon, Jonas' Søn, elsker Du mig mere end disse?“ Han sagde til ham: Ja, Herre, du veed, at jeg elsker dig. Jesus sagde til ham: Fød mine Lam.“ Dette var det første Spørgsmaal. Han spurgte Peter, om han elskede ham „mere end disse“. Jeg veed, at Meningen af Ordet „disse“ her har været omdisputeret, og at Spørgsmalet har været forskelligt forstaaet med Hensyn til, hvad Mening man tillagde Ordet; men vi ville maaske forstaa Meningen af Kristi Spørgsmaal til fulde, naar vi tænke paa Peters Ord til Jesus, da han indstiftede den hellige Mædere, og Jesus sagde, at Mange vilde blive forargede paa ham. Peter sagde da, at han aldrig vilde blive forarget paa ham, og at selv om alle andre skulde forlade ham, vilde han dog ikke. Han tænkte, han var i Besiddelse af Styrke nok til at modstaa Tristelsen. Men Jesus sagde til Peter: „Førend Hanen galter to Gange, skal du fornægte mig tre Gange.“ Peter sagde igjen: „Om jeg end skulde dø med dig, vil jeg dog ikke fornægte dig.“ Dette sagde Peter, da han var direkte, paavirket af Frelseren og følte den gode Indsydelse, som hans Raerværelse havde. Idet han vidste, at Mesteren kun havde lært hande Lærdommene, og idet han var i Besiddelse af en personlig Overbevisning angaaende Jesu mægtige Frelsergjerning, følte han sig stærk og stolede paa sin egen Kraft. „Elsker du mig mere end disse?“ Peter havde sagt, at han aldrig vilde fornægte Jesus, og dog havde han gjort det. Peter følte Frelserens milde Frettesættelse og sagde: „Du veed, at jeg elsker dig,“ hvorefter Jesus sagde: „Fød mine Lam.“ I det næste Vers i den nytestamentlige Beretning læse vi: „Han sagde til ham igjen anden Gang, Simon, Jonas' Søn, elsker du mig? Peter sagde til ham, ja, Herre, du veed, jeg elsker dig. Jesus sagde til Peter: Fød mine Faar.“

(Fortsættes Side 123.)

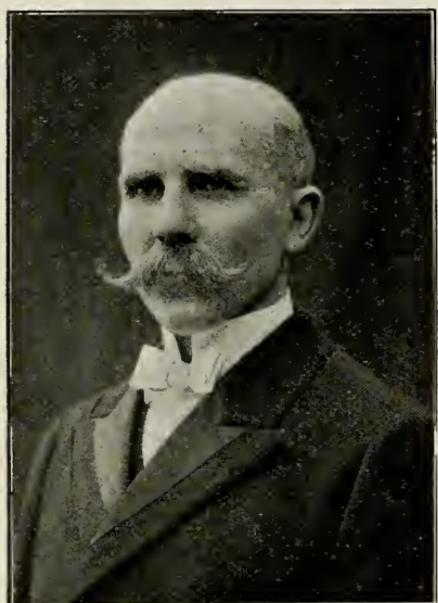
Torsdag den 15. April 1909.

James J. Larsen,

Præsident over Kjøbenhavns Konference, er født paa Fyn, Danmark, den 24. Maj 1862. Hans Moder blev Enke, da han var 10 Åar gammel, og den Pligt kom til at paahvile hende at underholde og opdrage 7 faderløse Børn. I 1875 hørte hun Mormonismen blive prædiket og fattede snart Tro derpaa.

I Forening med sine Børn sluttede hun sig til Kirken, og Alaret efter rejste hun sammen med sin lille Flok til Utah, hvor hun bosatte sig i Mantua, ogsaa kaldet „Lille Kjøbenhavn“.

Her sit Broder Larsen, der da kun var 13 Åar gammel, snart Lejlighed til at vise, at der var „Krumner“ i ham, og han tog med Alvor og Billie sat paa at udføre det Arbejde, han kunde udføre, og efterhaanden som han vorede op, blev han sin Moders og sine Søskendes Hjælp og Støtte, indtil de alle kunde hjælpe sig selv og blive hæderlige og nyttige Bøgere i Samfundet. 23 Åar gammel forlod han Mantua og bosatte sig med

James J. Larsen.

Familie i Richmond Cache County, Utah, hvor han byggede et godt Hjem og beskæftigede sig med Agerbrug. Medens han boede der, udførte han en Mission til Danmark fra 1894 til 96 og virkede i Nordøst-Sjælland med Hillerød som Hovedkvarter. Den sidste Del af Tiden virkede han i Slagelse og Omegn. Efter en vel udført Mission blev han hæderligt løst og rejste tilbage til sit Hjem i Richmond; men da han ønskede at udvide sin Virksomhed som Vandmand, flyttede han til Weston, Idaho. I denne Nybyggerby boede Mange, som ikke hørte til vor Kirke, og Broder Larsens Missionserfaringer og Nidkjærhed for Sandheden kom ham meget til Nutte i at hjælpe til at organisere og sætte i Virksomhed de forskellige Foreninger i Wardet, hvorfør han til Gjengjeld blev indsat til Bestyrer for Søndagskolen samt til at præsidere over den skandinaviske Organisation der, og disse

Embeder indehavde han, indtil han i Januar 1905 flyttede tilbage til Utah og bosatte sig i Tempelstaden Logan, hvor han nu bor. Her drev han en Handelsforretning, indtil han i 1908 efter modtog Kald til at udøvere en anden Mission til Skandinavien. I Lydighed til dette Kald landede han i København den 16. Januar 1908 og blev beskikket til at overtage Bestyrelsen af sin gamle Arbejdsmark i Nordøst-Sjælland, hvor han forlagde Hovedsædet fra Hillerød til Helsingør. Han udfoldede her sammen med sine Medhjælpere en betydelig Virksomhed dels ved at sprede det skrevne Ord, dels ved i et centralt beliggende Lokale at afholde regelmæssige Møder, indtil han den 3. Februar d. A. blev beskikket til at afløse Eldste Lorentz Petersen som Præsident over Københavns Konference, hvilken Stilling han nu beklæder med Dygtighed og til alle Medinteresseredes Tilfredshed. Broder Larsen er en af de mange, der alene ved Flid og Udholdenhed i det Godes Tjeneste har overvundet Hindringer og Besvær; ikke alene er han en uafhængig Mand, som har givet sine Børn Fordelen af Verdom og Opdragelse, men han har været et Middel til at gjøre sine Søskende og sin nu afdøde Moder lykkelig, og vi haabe, at han endnu i mange Aar maa kunne fortsætte sit Arbejde med at trøste og hjælpe de mindre heldigt stillede af hans Medmennesker.

Sandagsskolernes Program for Maj Maaned 1909.

1. Klasse.

13. Lektie: Jesus gaar paa Vandet. (Math. 14. Kap.)
14. Lektie: Israeliterne gaar igjennem det røde Hav. (2. Mos. 13. og 14. Kap.) Fortæl i Korthed hvorfor Israel var i Trældom, lidt om Plagerne og Udfrielsen.
15. Lektie: Syreren Naaman og hans Spedalskhed. (2. Kong. 5. Kap.)

2. Klasse.

13. Lektie: Jesus og den rige unge Mand. (Math. 19, 16—22.) Øvæl ved hans Spørgsmaal, Svar og Bedrøvelse. Lær Klassen 21. Vers udenad.
14. Lektie: Jesus opvækker Lazarus. (Joh. 11, 20—40.) Øvæl ved Maria, Martha og Lazarus — Død og Sorg — Jesus ved Graven — han græder — kalder Lazarus frem. Lær Klassen 25. Vers.
15. Lektie: Jesus opvækker Fairus Datter. (Math. 5, 38—43.) Den syge Pige — Folket — Forældrene — Jesus — han kalder hende — hun opstaar.

3. Klassé.

13. Læktie: Peter opvækker Tabitha. (Ap. Gj. 9, 32—43.)
 14. Læktie: Peter og Kornelius. (Ap. Gj. 10. Kap.)
 15. Læktie: Peters Forsvar. (Ap. Gj. 11, 1—18.)
-

4. Klassé.

13. Læktie: Guddommelig Myndighed. (Joh. 15, 16; Rom. 10, 14 og 15; Heb. 5, 4.)
Guds Tjenere maa faldes og ordineres. (Mark. 3, 14 og 15; Joh. 15, 16; Ap. Gj. 13, 1—3; 14, 23; 1 Tim. 2, 7.)
Præstedømmets Kraft. (1 Kor. 5, 3—5; Alma 5, 3;) Præstedømmet er Guds Sendebud. (Math. 10, 40; Luk. 10, 16; John. 13, 20; 2. Kor. 5, 20.)
 14. Læktie: Præstedømmet: Frelseren, hans Apostle og Højpræster. (Hebr. 1, 9; 2, 17; 3, 1; 4, 14.)
Det Melchisedefiske: (1. Mos. 14, 18—20; Psalm. 110, 4; Hebr. 7, 1—7; Alma 13, 7—19; Bagtens Bog 84, 6—42.)
Det Aaronske: (2. Mos. 28, 1; 29, 44; 30, 30; 40, 13—15; 4. Mos. 3, 10; 5. Mos. 21, 5; 2. Kron. 31, 4—12; Bagtens Bog 13, 84; 18, 26 og 27; 107, 111.)
 15. Læktie: Kirkens Organisation: Præsiderende Højpræst. (Math. 16, 17—19; Mosiah 23, 16 og 17; 29, 42.)
Første eller øverste Præsidentskab: (Math. 17, 1; Mark. 9, 2; Luk. 9, 28; Gal. 2, 9; Bagtens Bog 7, 7; 68, 22.)
Apostler: (Math. 10, 2—5; 28, 16—20; Mark. 3, 14—19; Ap. Gj. 1, 15—26; 1. Kor. 12, 28.)
Patriarker: (1. Kron. 5, 1; Jerem. 31, 9; Bagtens Bog 107, 39—57; 124, 91—96; 102 og 124.)
Højpræster: Bagtens Bog 20, 66 og 67; 68, 14; 84, 63; 107, 10—12; 16, 71—76; 124, 133—136.)
Halvfjerd: Luk. 10, 1—20; Bagtens Bog 107, 25—34.)
Eldster: (Ap. Gj. 14, 23; 20, 17; Tit. 1, 5.)
Biskopper: (1 Phil. 1, 1; Tim. 3, 1—7; Bagtens Bog 20, 67; 41, 9; 68, 14—20.)
Præster: (Mosiah 16, 23; Alma 6, 1; 13, 1—2; Bagtens Bog 28, 46—52; 60, 64.)
Lærere: (Mosiah 26, 23; Bagtens Bog 20, 53—60.)
Diaconer: (Phil. 1, 1; 1 Tim. 3, 8—13; Bagtens Bog 20, 57—60 og 64; 107, 62 og 85.)
Højraad: Bagtens Bog 20, 66 og 67; 102, 1—34; 107, 36—38.)
Konferencer: (Bagtens Bog 20, 60—67 og 81—83.)
-

Tale af Præsident Anthon H. Lund.

(Fortsat fra Side 119.)

Det Ord, som i dette Vers er oversat ved „fød“, er i den græske Text forstjelligt fra det Ord i forrige Vers, som er oversat ved „fød“. Det græske Ord, som i det førstnævnte Vers er oversat ved „fød“, er, med latinske Bogstaver, „boske“, hvilket betyder „at græsse, føde eller give Næring“. Ordet i det næste Vers, som ligeledes er oversat ved „fød“, er „pomaine“, men dette Ord har en mere omfattende Mening. I mit Lexikon oversættes Ordet „pomaine“ ved „at hørde, at være en Faarehørde, at vejlede, at tage Bare paa, at bestyre, at passe“. Apostlen Peter var dersor kaldet til at være en Hørde over Faarene, en Leder af Kirkens Medlemmer, en Kirkevogter, en Bestyrer af alle Af-fører vedrørende Kirken, en Menighedens Vejsleder. Vi ville læse videre: „Og den tredie Gang sagde han: Simon Jonaſ' Søn, elſker du mig?“ Peter var sorgmodig, fordi Jesus stillede dette Spørgsmaal til ham for tredie Gang, og han svarede: „Herre, du kſender alle Ting. Du veed, at jeg elſker dig.“ Jesus sagde til ham: „Fød mine Faar:“ Her er Ordet „fød“ oversat som i først citerede Vers, hvor Jesus sagde til Peter, at han skulle føde eller nære hans Lam. Hvorledes kunne vi faa en anden Mening ud af Herrens Ord til Peter, end at han gav ham i Forening med de øvrige af Apostlene det Hverv at lede Kirken og bestyre alle Kirkens Af-fører. Maar vi følge Apostlenes Historie, saaledes som den er optegnet i det nye Testament, finde vi, at naar som helst der opstod nogen Uenighed eller Meningsforskelse mellem de Kristne, f. Ex. med Hensyn til Omførelsen, sendte man Afsendinge til Jerusalem, for at Apostlene, som var tilstede der, kunde afgjøre Stridsspørgsmaalene. Vi læse, at den Afgjørelse, som Peter, Jakob og Johannes i Forening med de øvrige Apostle traf, gjorde Ende paa Twisten og blev en Rette-snør for Alle i Kirken. Vi se saaledes, at da Kirkens Præsident, hvad Jesus Kristus, da han vandrede paa Jordens, uomstridelig var, gif bort, toge Apostlene hans Plads. Jesus præsiderede over Kirken, da han levede paa Jordens. Han vedblev at præsidere over Kirken ved sin Aaland og aabenbarede sin Billie til sine Ejendomme, men hans jordiske Repræsentanter vare de tolv Apostle, og de toge Ledelsen af Kirkens Af-fører efter Kristi Bortgang. Saaledes hvilede ogsaa Ansvarligheden for denne Kirkens Af-fører paa Apostlene efter Profeten Joseph Smiths Marthydød. Ingen kunde arve Stillingen som Præsident over Kirken. Joseph Smiths Slægtninge kunde ikke arve Rettigheden til at præsidere over Kirken, men denne hvilede paa de tolv Apostles Eborum, og de fortsatte det Arbejde, som Joseph Smith havde paabegyndt saa vel.

Den Paafstand er blevet fremsat, at Kirken var desorganiseret efter Profetens Død, og at den som Følge heraf maatte gjenorganiseres. Men

Kirken var ikke desorganiseret, ejheller de tolv Apostles Kvorum, de Halvsjærdsfindstypes Kvorumer, Bisopperne, Eldsterne eller det aronske Præstedømme. Alle disse indtoge just de samme kirkelige Stillinger efter Profetens Død som forhen. Saaledes som disse forskjellige Kvorumer vare blevne organiserede af Profeten Joseph Smith, saaledes forbleve de efter hans Død, og ingenfinde have Præstedømmets Kvorumer været desorganiserede eller opløste. Hvorved er da den Baastand retsædiggjort, at Kirken var desorganiseret ved Profeten Joseph Smiths Død? Forkastede Herren Kirken, fordi Joseph og Hyrum Smith beseglede deres Vidnesbyrd med deres Blod? Var Kirken desorganiseret som Følge af, at dens Medlemmer vare drevne fra deres Hjem, deres Huse brændte og deres Tempel taget fra dem? Svaret er sel vindlysende. De viste sig selv modige, brave og trofaste. De fortsatte trods Forfølgelserne med at bygge Templer for at indgaa deri og modtage Herrrens forjettede Velsignelser. Da de Hellige vare drevne fra deres Hjem og maatte forlade deres Tempel, opgave de ikke derfor Evangeliet. Maaske der ikke var saa mange Medlemmer i de forskjellige Kvorumer efter Profetens Martyrdød, som der havde været forhen, thi visse Mænd vare for fejge til at forblive hos de Hellige og dese Byrderne og Gjenvordighederne med dem og følge Kirken. Ikke desto mindre velsignede Herren sit Folk og ledte dem til dette Land. Da de kom her, havde de ikke forglemt, at de skyldte alle Mennesker i hele Verden at forkynde det gjengivne Evangeliums Principper, og cirka et Aars Tid efter, at de vare komne her, bleve Missionærer udsendte til forskjellige Lande for at forkynde Evangeliets herlige og frelsende Lærdommie. Vi takke Herren, fordi disse Mænd kom til de Lande, hvor vi levede, og bragte os Evangeliets Lys, som gav os Fred i vores Sjæle, og fordi vi kom til Kundstab om den herlige Kjendsgjerning, at Gud og Jesus Kristus igjen havde aabenbaret sig til Jorden. I kunne med mig høre Vidnesbyrd om, at vi ere i Besiddelse af Kristi sande Evangelium, og at vi udgjøre og repræsentere hans sande Kirke. Vi takke Herren for Præsident Brigham Youngs Administration og for hans Medbrødres Administration i Apostelskabet.

Da det Første Præsidentskab var organisert af dem, var det gjort i Overensstemmelse med det Mønster, som Joseph Smith selv havde sat. Kirken har været organisert paa den Maade, som Herren ønskede det, og den har aldrig behøvet at blive omorganiseret, thi dens oprindelige Organisation har aldrig været opløst. Kirken er aldrig blevnen desorganiseret, end ikke i Forfølgelsernes mørkeste Dage.

Jeg takker Herren, at jeg er et Medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige. Jeg beder, at jeg trofast maa holde de Bagter, som jeg har sluttet med ham, og jeg beder, at hans Velsignelser maa hvile over Alle, som ere nærværende her, og over alle Kirkens Medlemmer, hvilket er min Bøn i Jesu Kristi Navn. Amen.

Forsaarskonferencen i Aarhus

afholdtes i Konferencens eget Lokale, Vorupsgade 12, og tog sin Begyndelse Lørdag Aften den 3. April. Foruden mange Hellige og de i Konferencen arbejdende Missionærer var tilstede: Missionspræsident Andrew Jenson og som Besøgende Præs. Isaac A. Jensen fra Aalborg og Eldste Lorenzo Petersen. Konferencepræsident Andrew H. Andersen fremstod og bød de Førsamlede Velkommen. Efter de almindelige Aabningsceremonier afgave Forstanderne over de forskjellige Grene Rapporter om Stillingen og deres Virksomhed i det forløbne Halvaar, hvilket Alt befandtes gunstigt og tydede paa gode Fremtidsudsigter; en Sammenligning med Resultaterne fra forrige Konference viser betydelig Fremgang.

Præs. Andrew Jenson talede derefter til Førsamlingen og gav en Beskrivelse af Evangeliets Indførelse i Jylland ved Eldste George P. Dykes i 1850. Han begyndte at prædike i Aalborg, og deraf spredtes Mormonismen, indtil der nu snart findes Missionærer i hver By i Jylland. Præs. Jenson dvælede derefter paa en meget interessant Maade ved sine Besøg til Kirkens forskjellige Missioner i hele Verden og omtalte deres Stilling og de forskjellige Sæder og Skifte.

Søndag Morgen kl. 10 afholdtes Søndagskolernes Konference, der aabnedes med Sangen: „Vær velkommen, Søndag Morgen“. Efter at Præs. Andersen havde gjort nogle indledende Bemærkninger, aflagdes der Rapporter angaaende Tilstanden i de forskjellige Grene Skoler; det fremgik heraf, at de alle vare i en god Forfatning. Aarhus Søndagskole udførte derefter et udmærket Program, hvilket gav en god Prøve paa, hvad Børnene kunne lære ved at besøge disse Skoler, ligesom det ogsaa beviste, at Bestyrelsen og Lærerne havde udvist stor Flid og ihærdigt Arbejde. Til Slutning talede Præs. Isaac Jensen til Skolen, og Præs. Andrew Jenson interesserede Børnene meget ved at fortælle dem om noget af det, han havde set i Palæstina under sit Ophold der for nogle Aar siden, da han besøgte de Egne, hvor Jesus vandrede baade som Barn og Mand.

Eftermiddag kl. 3 afholdtes der efter Møde, hvor alle Missionærerne havde Lejlighed til at tale nogle Minutter og til at frembære deres Bidnesbyrd, hvorefter Missionærkvarteret sang en engelsk Sang: »School they feelings, o, my brother«. Præs. Andersen foreslog dernæst Kirkens almindelige saavelsom det lokale Præstedømme til Opholdelse ved de Helliges Tro og Bonner, og alle Forslag blev enstemmigt vedtagne. Eldsternes Bestikkeler til deres respektive Arbejdsmarker blev som følger:

Andrew H. Andersen, Præsident for Aarhus Konference samt Orson A. Garff, Konferencens Sekretær.

Forstander for Aarhus Gren: C. C. Johnsen med Hyrum Nielsen, G. A. Nielsen, Niels Jversen og Martin C. Jensen som Medarbejdere.

Forsætter for Randers Gren: J. C. Christophersen med Henry J. Nielsen, Louis M. Breinholdt og James Brown som Medarbejdere.

Forsætter for Odense Gren: Niels J. Larsen med Hyrum W. Hansen, Ernest Nielsen og Chr. H. Johnsen som Medarbejdere.

Forsætter for Esbjerg Gren: P. P. Skriver med Andrew W. Jensen som Medarbejder.

Forsætter for Vejle Gren: J. J. H. Jensen med Joseph P. Jo-
hansen, Peter Rasmussen og Albert A. Smith som Medarbejdere.

Søren R. Nielsen omrejsende Eldste i Konferencen.

Derefter fremstod Præs. Andrew Jensen og udalte, at Myndighed var nødvendig, for at en Person fuldgyldigt kunde udføre nogen af Evangeliets Ordinancer. Han talte dernæst om det store Trafald efter Apostlernes Bortgang og om Evangeliets Gjengivelse i vor Tid ved en hellig Engel, der anbetroede dette store Værks Baabegyndelse til Profeten Joseph Smith.

Præs. Andersen var den næste Taler; han tog til sin Text Math. 7. 21: „Ikke Enhver, som siger til mig: Herre! Herre! skal indgaa i Himmeriges Rige, men den, som gjør min Faders Willie, som er i Himlene“, hvilket han udviklede paa en klar og forståelig Maade og beviste tilfulde, at Tro og gode Gjerninger ere uadskillelige, og at Tro uden Gjerninger er usfuldstændig til Salighed.

Præs. Jensen fra Aalborg benyttede dernæst en Del af Tiden og bar et kraftigt Bidnesbyrd angaaende den Læres Guddommelighed, som han nu viede sin Tid og sine Kræfter.

Missionærkvartetten sang en engelsk Sang: »See the mighty angel flying«, hvorpaa Missionspræs. Jensen benyttede det øvrige af Tiden til paa en oplysende og helcende Maade at forklare Fremkomsten af Mormons Bog samt til at bære Bidnesbyrd om dens Troværdighed. Efter Sang og Bon hævedes Mødet.

Mandag Kl. 10 Formiddag aften holdtes et meget interessant Præstedomsmøde. 27 Eldster fra Zion vare tilstede, og der blev givet dem alle Lejlighed til at afgive Rapporter angaaende deres Virksomhed siden sidst aftenes Konference samt til at aflægge deres Bidnesbyrd og meddele personlige Oplevelser af Interesse.

Derefter oplæstes en samlet Rapport, hvorfaf fremgik følgende: 59,463 Skrifter og Bøger omstalte, 43,689 Familjer besøgte, 7,405 evangeliske Samtaler, 601 Møder aftenholdte, 22 Medlemmer tillagte ved Daab, 14 Børn velsignede og 5 Personer ordinerede til Præstedommet. Mødet hævedes derefter til Kl. 3, til hvilken Tid det fortsattes. Præsidenterne Andrew Jensen og Andersen gav Instruktioner, Raad og Lærdomme til Eldsterne og fremholdt Vigtigheden og Nødvendigheden af at være Missionærer i Ordets fulde Betydning — i tanker, Ord, Optræden og Handlinger, saa at Guds Navn maatte æres ved os og

hans Sag vinde Fremgang ved vor forenede Thærdighed og Flid. Begge disse Møder vare en aandelig Fest for os alle, og de ville længe erindres og være til Opmuntring og Hjælp i det Arbejde, som ligger foran os.

Mandag Aften afholdtes Sakramentmøde. Efter at Mødet var aabnet med Sang og Bon, forklarede Præs. Andersen Bethydningen af det hellige Thukommelsesmaaltid og hvor nødvendigt det er for Enhver, som deltager deri, at gjøre det med et rent og oprigtigt Hjerte. Det øvrige af Tiden benyttedes af Eldsterne Søren R. Nielsen, H. M. Bohne og Præs. Andrew Jenson, som alle opmuntrede til Trofasthed i vores Pligter, saa at vi kunne delagtiggøres i de velsignede Privilegier, som Evangeliet berettiger os til.

Tirsdag Aften holdt Ungdomsforeningerne deres Møde. Her opfæstes Rapporter angaaende Stillingen i de forskellige Grene; alle Grenene vare i en trivelig Forsatning og udøvede meget godt ikke alene for Foreningernes egne Medlemmer, men ogsaa for Udenforstaaende. Et udmærket Program præsteredes af Aarhus Ungdomsforening. Præs. Jenson opmuntrede de Unge til at lægge sig efter det engelske Sprog, da det er et Sprog, som kan benyttes over hele Verden, og talte derefter over 1. Kor. 1, 26—29: „Betragter, Brødre! hvo Ære, som blevle kaldte: Ikke mange Vise efter Kjødet, ikke mange Mægtige, ikke mange Fornemme o. s. v.“; han udviklede herfra Herrens store Bisdom i Valget af sine Sendebud.

Præs. Andersen takkede til Slutning Eldste C. C. Johnsen, Korets Leder, samt alle Korets Medlemmer med Søster Julia Samuelsen, Korets utrættelige Organist, for deres store Andel i den festlige Stemning, som havde gjort sig gjældende i alle Møderne. Han takkede ligeledes de Hellige for deres Gjæstsrihed og venlige Oprorelse i at tage Bare paa de besøgende Hellige under Konferencens Forløb. Tillige udtrykte han sin Glæde over, at saa mange Venner og Fremmede havde becæret Møderne med deres Nærvoerelse, og opmuntrede enhver af Bagtens Folk til at leve i Overensstemmelse med det Lys, Herren havde givet dem, og bære Troens rige Frugter. Efter Sang og Bon erklærede han Konferencen sluttet.

Onsdag Aften afholdtes en Afskedsfest for Missionærerne, inden de gif til deres respektive Virkeseldt. Tiden forløb meget behageligt med et afvæxlende Program, og Forfriskninger blev omdudt.

Torsdag Aften Kl. 8 holdt Præs. Jenson et meget interessant Foredrag angaaende sin Rejse omkring Jordens.

Orson A. Garff,
Konference-Sekretær.

Dødsfald.

Søster Maren Hansen Jensen afgik ved Døden paa St. Johannes Stiftelsen i København den 22. Februar 1909 af Vatersot. Hun var født i Lamdrup, Ærø, den 23. Juli 1843 og forenede sig med Kirken den 24. Juni 1881. Hun har i flere Aar været svagelig; dog anede Ingen, at hun skulle vandre hersra saa snart uden forudgaaende usædvanlige Symptomer. Hun efterlader en Del. Baarørende, men ingen Mand eller Børn. Begravelsen fandt Sted paa Bispebjerg Kirkegaard, hvor en Sang blev assunget, og Graven indviedes af Eldste D. J. Andersen. Den smukke Jordfærd blev besørget af Københavns Menigheds kvindelige Hjælpeforening, der ogsaa stjænkede en smuk Krans med Ordene: „Til Søster Maren H. Jensen fra den kvindelige Hjælpeforening i Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige“, trykt i Guld paa hvid Bund.

Missionærernes Rapport for Maarts 1909.

Konferencepræsident	Konference	Antal Missionærer	Eftirst. omfattet	Bøger omfattet	Grennies Øjem befugte	Evangeliske Gæmitaler	Møder afholdte	Døde	Ørbinterede	Børn befugte
Isaac A. Jensen	Aalborg	22	12234	421	7841	787	87	1		
Andrew H. Andersen	Aarhus	24	11004	242	6034	747	132	7	1	1
James J. Larsen	København	27	20474	593	18511	908	61	1		3
James W. Keller	Bergen	15	9069	316	5114	480	73	4		2
Alma B. Larsen	Kristiania	31	15055	459	8622	1145	177	4	4	1
Søren Andersen	Trondhjem	12	6537	166	2056	171	56			
Totalsum for Missionen		131	74373	2197	48178	4238	586	17	5	7

Rektelse. Paa Side 111, 12. Linje staar Sydvest-Sjællands Gren, der skal staar Lolland og Falsters Gren; men efter Sydvest-Sjællands Gren skal staar James Larsen og Carl Christensen med Hovedkvarter i Slagelse. Ligeledes: Side 108, Linje 8 fra neden staar Jens, skal være Hans.

Indhold:

Tale af Præsident Anthon H. Lund	113, 123	Søndagskolernes Program	121
Redaktionelt:		Forsaarskonferencen i Aarhus	125
Jens J. Larsen	120	Dødsfald	128
		Missionærernes Rapport	128

Afdgivet og forlagt af Andrew Jensen, Korsgade 11, København N.

Trykt hos F. C. Bording (B. Petersen).